

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۴/۱۲

ن. جلیل زاد

د افغانستان نامی نوم د ابدی کبډو سمفوني د مینې او د یو ملت د گډ برخلیک نغمه

په نننۍ گډوډه او شورجن نړۍ کې، په داسې نړۍ کې چې په کې پولې کله ناکله پر نقشو لږزېږي، هويتونه د سياست په تندباد کې رنگ بایلي او حقیقت د گڼو روایتونو په منځ کې ورکېږي، لا هم یو نوم شته چې نه یوازې د تاریخ پر پاڼه، بلکې د انسانانو د جان په ژورو کې حک شوی دی: افغانستان. دا نوم یوازې یو لغت نه دی، بلکې یو حضور دی، ژوندی، ټیټوونکی او د زمان په رگونو کې روان حضور.

افغانستان تر دې وړاندې چې جغرافیه وي، یو احساس دی، تر دې وړاندې چې پوله وي، یو مانا ده، او تر دې وړاندې چې هېواد وي، یو گډ برخلیک دی. افغانستان، هغه اوږد او نه پرې کېدونکی آواز دی چې له تاریخ د تلونو را پورته کېږي او د نسلونو په روح کې طنین وهي.

دا نوم د اوښکو او موسکاوو، د ماتې او درېدو، او د چوپټیاوو او فریادونو ترجمان دی، هغه فریادونه او چوپټیاوي چې د پېړیو په اوږدو کې د دې خاورې په زړه کې روانې وي. په دې نوم کې د هغو خلکو روح پروت دی چې له ټولو ترخپو سره سره لا هم هیله کړي، له ټولو زخمونو سره سره لا هم مینه کوي، او له ټولو تندبادونو سره سره لا هم ولاړ دي.

افغانستان

له خاورې، له زمانې هاخوا

افغانستان په دې نقشي په کرینو کې نه شي را محدودېدای.

دا سرزمین تر دې ډېر دی چې یوازې خاوره وي، دا خاطر ده، تر دې وړاندې چې پوله وي، پيوند دی.

له د پامیر، بابا، سپین غر، تور غر او هندوکش له سر په فلک رسونکو غرونه، چې گواکې د آسمان سنډې دي، تر هغو بې پایانه دښتو پورې چې د خلکو د صبر هنداره ده، له شنو او ژوندیو درو نه تر چوپو او رازناکو بیابانونو پورې، ټول او ټول د یوې سترې روایتې کیسې ټوټې دي. هغه روایت چې نوم یې افغانستان دی.

دا سرزمین د تمدنونو حافظه ده:

بلخ، چې کله د پوهې او حکمت مشعل و،

بامیان، چې چوپټیا یې له زرگونو خبرو ژوره ده،

غزني، چې د علم او قدرت شکوه یې په ځان کې لرله،

هرات، چې ساه یې له شعر او هنر سره گډه وه،

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

ټول گواهي ورکوي چې افغانستان يوازې جگړه ليدلې هېواد نه دی، بلکې د تمدن او فرهنگ گهواره هم وه.

افغانستان

په تنوع کې گډ برخليک

په داسې نړۍ کې چې توپيرونه کله د بيلتون پلمه گرځي، افغانستان د تنوع په زړه کې د گډ ژوند يو ژوندي مثال دی.

پښتون، تاجيک، هزاره، ازبک، ترکمن، بلوچ، نورستاني، ايماق او نور اقوام، هر يو له خپلې ژبې، خپلې کلتور او خپل روایت سره، نه د جلا ټاپوگانو په څېر، بلکې د يوه واحد وجود د غړو په څېر يو ځای ژوند کړی دی.

دا تنوع کمزوري نه ده، بلکې شکوه ده.

دا درز نه دی، بلکې ښکلا ده.

افغانستان د يوې لاسي او بدل شوي غالي په څېر دی چې هر رنگ يې مانا لري، هر نقش يې يوه کيسه کوي، او د هر رنگ له ورک کېدو سره غالي نيمگړې کېږي.

په دې سرزمين کې توپيرونه د دېوال پر ځای پلونه جوړوي، که وکتل شي، که وپېژندل شي، او که ورته درناوی وشي.

يو نوم چې په وينو او مينه ليکل شوی

افغانستان يوازې په تاريخ کې نه دی ليکل شوی،

په زړونو کې هم حک شوی دی.

دا نوم د هغو ميندو په اوښکو خړوب شوی چې زامن يې د خاورې غېږ ته سپارلي دي،

د هغو کارگرانو په خولو لمده شوی چې د لمر تر سوځنده تودوخي لاندې د يوې گولې ډوډۍ لپاره هڅه کوي،

او د هغو انسانانو په وينو رنگين شوی چې د عزت، د آزادۍ او د بقا لپاره ولاړ پاتې شوي دي.

خو د دې رنځونو تر څنگ، افغانستان له مينې هم ډک دی:

مينه د ژوند، د کورنۍ، د مېلمه، د خاورې او د راتلونکي لپاره.

په هر ساده کور کې، د هر ماشوم په موسکا کې، د هرې مور په دعا کې، دا مينه روانه ده.

افغانستان

د رنځ نه، بلکې د مقاومت روایت

ډېری کسان افغانستان د جگړې په نوم پېژني، خو حقيقت دا دی چې افغانستان بايد د «مقاومت» په نوم

و پېژندل شي، نه يوازې د «رنځ» په نوم.

رنځ د کيسې يوه برخه ده، خو ټول داستان نه دی.

هغه څه چې دا سرزمين تعريفوي، د هر سقوط نه وروسته بيا درېدل دي.

افغانستان،

ځلي ځلي مات شوی، خو هېڅکله نه دی نرېدلی،

ځلي ځلي زخمي شوی، خو هېڅکله يې ساه نه ده پرې شوې.

دا سرزمين د هغه ونې په څېر دی چې ريښې يې د تاريخ په ژورو کې ښخې دي،

بادونه يې ښوروي، خو له ځايه يې نه شي ايستلی.

فرهنگ

د افغانستان ژوندي روح

که افغانستان بدن وي، فرهنگ يې روح دی.

په لطيفو شعرونو، په محلي موسيقي، په زړو کيسو او په بېلابېلو ژبو کې د دې سرزمين روح تنفس کوي.

د بيدل، سنایي، رحمان بابا، خوشحال خان، حمید مومند، باري جهاني او نورو نومونه یوازي د شاعرانو نومونه نه دي،

هغوی د دې ملت د گډ روح ساتونکي دي.
په شعرونو کې یې انسانیت څپه څپه روان دی،
په کلمو کې یې وحدت ساه باسي،
او په فکرونو کې یې پولي رنگ بایلي.
دا میراث هغه خزانه ده چې راتلونکی هم پرې روښانه کېدای شي،
که پاسداري یې وشي.

افغانستان

يو زخمي، خو ژوندی کور
افغانستان زموږ گډ کور دی.
کور چې دیوالونه یې درزونه لري، خو لا هم نه دی نړېدلی،
کور چې زخمي دی، خو لا هم گرم دی.
په دې کور کې خوشالی گډې دي او غمونه هم.
که یو څوک وژاري، د هغه غږ د نورو په زړونو کې هم انگازي کوي،
او که یو څوک پورته شي، د ټولو په زړونو کې هیله راژوندی کېږي.
دا کور د ټولو دی، بې له استثنا.

راتلونکی

هغه فصل چې لا لیکل کېږي
افغانستان یوازي تېر نه دی، راتلونکی هم دی.
راتلونکی چې لا نه دی لیکل شوی، خو د نن د نسل په لاسونو جوړېږي.
نسل چې کولای شي د تکرار له کرۍ ووځي،
له تاریخه زده کړه وکړي، نه دا چې په هغه کې بند پاتې شي.
دا راتلونکی یوازي په هیله نه جوړېږي،
په پوهه، عدالت، همدلي او زړورتیا جوړېږي.
افغانستان هغه وخت غوړېږي چې:
هیڅوک په دې کور کې ځان پردي احساس نه کړي،
هیڅ غږ چوپ نه شي،
او هیڅ حق تر پښو لاندې نه شي.

افغانستان

يو نانوښته تړون
په ژورو کې د دې نوم یو تړون پروت دی، نانوښته، خو استوار:
دا چې زموږ برخلیکونه سره تړلي دي،
دا چې هېڅوک یوازي نه ژغورل کېږي،
او دا چې عزت یوازي په همدلي کې معنا پیدا کوي.
افغانستان مور ته یوازي گډ ژوند نه را زده کوي،
بلکې گډ برخلیک را زده کوي.

انسان

د دې نوم تپیدونکی زړه
په پای کې، هغه څه چې افغانستان ته مانا ورکوي، انسان دی.
نه غرونه، نه پولي، نه تاریخ،
بلکې هغه انسانان چې په دې سرزمین کې ژوند کوي، رنځ وري، خاندي او خوبونه ویني.

افغانستان د هغو ماشومانو په سترگو کې دی چې لا هم هیله لري،
د هغو پلرونو په لاسونو کې دی چې لا هم کار کوي،
او د هغو میندو په دعاوو کې دی چې لا هم آرزو لري.
فرجام
افغانستان، یوازې یو هېواد نه،
یوه کیسه، یو تعهد، یو عشق
افغانستان یوازې یو هېواد نه دی،
یو روایت دی، یو تعهد دی، یو عشق دی.
عشق چې د زمان په تېرېدو نه زړېږي،
د زخمونو په ډېرېدو نه مري،
او د تندبادونو په راتگ نه ورکېږي.
افغانستان یو زړه دی چې لا هم تېږي،
او مور د هغه تېشونه یو.
تر هغه چې دا تېش روان وي،
دا نوم ژوندی دی.

د پاڼو شمېره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلېکنې دلېکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ